

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ (1877) ●

Ίδρυτής: Άπ. Μακράκης(+1905) - Διεύθυνσις: Χριστοκοπίδου 12-105 54-Αθήνα.

« Ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰω. α' 29) (Ὁμολογία)	«Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δότω τῷ μὴ ἔχοντι» (Κοιν. Δικαιοσύνη) «Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. στ' 18) (Ἐλεγχος)	«Μετανοεῖτε ἡγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. γ' 2) (Μεάνοια)
---	---	--

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγάπης

Στίς 15 Νοεμβρίου ἄφησε τήν τελευταία του πνοή ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος (Κοτσώνης). Ὅσοι ἀσχολοῦνται ζωηρά μέ τή θρησκευτική καί ἐκκλησιαστική ζωή τοῦ τόπου μας, δέν μποροῦν παρά νά ὁμολογήσουν, ὅτι ὁ μακαριστός Ἱερώνυμος ἦταν προσωπικότητα πρώτου μεγέθους. Βεβαίως δέν ζητοῦμε ἀπό τούς μικρούς νά ἔχουν τή δύναμι ν' ἀτενίσουν τό ὕψος τοῦ μεγάλου. Δέν ζητοῦμε ἀπό τή χαμέρπεια τῶν σκωλήκων νά θαυμάσῃ τήν πτῆσι τοῦ ἀετοῦ. Καί ἦταν ἓνας ἀετός τοῦ πνεύματος ὁ Ἱερώνυμος.

Δέν ἰσχυρίζεται κανείς, ὅτι καί ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχιεπισκοπείας του δέν ἔγιναν λάθη. Ἐγιναν. Ἀλλά κανείς δέν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ, ὅτι οἱ ἡμέρες ἐκεῖνες ἦταν ἡμέρες τουλάχιστον λαμπρότερες ἀπό τίς ἡμέρες ἄλλων Ἀρχιεπισκόπων. Μόνο ἐπὶ Ἱερωνύμου εἶδε ὁ εὐσεβής λαός νά ἐκλέγωνται ὡς ἐπίσκοποι κληρικοί πού οὐδέποτε ἐπεθύμησαν νά γίνουν ἐπίσκοποι. Μόνο ἐπὶ Ἱερωνύμου ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε ἡγέτη μέ θεολογική κατάρτισι, μέ διοικητικές ἱκανότητες, μέ ἱεραποστολικό ζῆλο καί πρό παντός μέ φόβο Θεοῦ καί ἀρετή. Ἦταν πολύεδρος ἀδάμας ὁ Ἱερώνυμος. Ἀκτινοβολοῦσε ἀπό πολλές πλευρές. Ἡ αἴγλη του φάνηκε λαμπρότερη μέ τή σύγκρισι τῆς διαδόχου καταστάσεως.

Ζούσε μέχρι τελευταίας ημέρας τήν αγωνία για τήν εξάπλωσι τῆς ἀπιστίας καί τῆς διαφθορᾶς. Ζούσε μέ τόν πόνο ὄχι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πού δέν κατεῖχε πλέον τό θρόνο, ἀλλά τοῦ ἀνθρώπου πού ἐβλεπε τόν ἀνθρώπινο πόνο, σέ ὅλες τίς πλευρές του. Ὁ Ἱερώνυμος ἦταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγάπης. Ὅχι, διότι τά τελευταῖα ἔτη κατηύθυνε κίνησι Ἀγάπης, ἀλλά διότι ἡ ἀγάπη ἦταν μέσα στό αἷμα του. Ὑπάρχουν βέβαια ἐκεῖνοι, πού θ' ἀντιτείνουν, ὅτι συμπεριφέρθηκε σκληρά ὡς Ἀρχιεπίσκοπος. Ἀλλ' ἄς μή λησμονοῦν, ὅτι τό ἐλατήριον τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου ἦταν ἡ ἀγάπη.

Ἐφυγε μέ πικρία. Εἶδε νά διώκωνται πνευματικά του παιδιὰ καί πνευματικά του ἀναστήματα μέ μόνη τήν κατηγορία τοῦ «ἱερωνυμικοῦ». Ἀκουγε νά τόν λένε «ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς χούντας». Ποιοί; Ἐκεῖνοι, πού ἔγιναν τυφλά πόνια καί ὄργανα τῆς δικτατορίας ἀποκαλοῦν ἔτσι τόν ἐκκλησιαστικό ἡγέτη, πού εἶχε τήν παρρησία νά στείλῃ καυστικές ἐπιστολές στό δικτατορικό καθεστῶς καί νά διαμαρτυρηθῇ γιά

τά βασανιστήρια πού γίνονταν τότε· τόν ἀρχιεπίσκοπο, πού εἶχε τήν εὐαισθησία νά ὑποβάλῃ τήν παραίτησί του, ὅταν τό δικτατορικό καθεστώς τοῦ Ἰωαννίδη προωθοῦσε μέ προκλητικές ἐνέργειες τόν διάδοχό του. Ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος θά βλέπῃ τίς φωτεινές σελίδες τῆς διακονίας του στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί θά λέγῃ: «Πρὶν ἀπὸ τόν Σεραφεῖμ ὑπῆρχε ἓνας Ἱερώνυμος».

Ἐφυγε ὁ Ἱερώνυμος ἀπὸ τῆ γῆ αὐτῇ, γεμάτος ἐλπίδα γιά τήν αἰώνια πατρίδα. Ἐφυγε καί ἄφησε παράδειγμα Ἀρχιεπισκόπου σεμνοῦ, ἀγνοῦ, ἀφιλαργύρου, ταπεινοῦ, σοφοῦ.

Ἡ Πολιτεία δεν τόν τίμησε. Ἀλλά τί μέ τοῦτο; Τόν τίμησε ἡ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, γιά τήν ὁποία ζοῦσε ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος. Ἀς ἔχουμε τήν εὐχή τοῦ πολυσεβάστου Γέροντα π. Ἱερωνύμου Κοτσώνη.

